

Îl mai știți pe Micuț, băiețelul acela drăguț, cu voce de spiriduș, care locuia la el acasă împreună cu mama și cu tatăl lui?

Ei, dacă l-ați uitat, vă aduc eu aminte că, mai demult, într-o bună zi, părinții lui au început să se poarte **CIUDAT**. Nu voiau să se ducă la serviciu, iar când se duceau purtau pijamale peste hainele de oraș, Mami nu voia să facă baie și nici să mănânce, se certau între ei de la jocuri, Tati se cățara în bibliotecă în timp ce Mami se uita la desene și mânca dulceață de vișine direct din borcan...

Toate lucrurile astea ciudate l-au cam încurcat pe Micuț. Părinții n-au voie să facă lucruri din astea. Nici copiii nu prea au, dar ei sunt mici, au voie să mai greșească din când în când. Din fericire pentru el, lucrurile ciudate au încetat într-o bună zi, din senin, așa cum și începuseră. Iar Micuț a fost foarte fericit când, din nou, doar el avea voie să facă treburi caraghioase.

Și viața lor a continuat liniștit ca de obicei. Când, ce să vezi, într-o zi de primăvară, ori poate era vară, cine mai știe, Mami...

De dimineață, Mami iese din camera ei gata să plece la serviciu. Doar că,

SURPRIZĂ!

În loc să poarte una dintre fustele ei serioase și o cămașă albă dintre cele cu care mereu se duce la serviciu, Mami are o rochie. Lungă. Albastră. Cu pelerină cu fulgi de zăpadă albi.. Vai de mine, e o rochie de **ELSA?**

Micuț scapă din mână furculița cu o măslină înfiptă în ea.

— Mami, ce e... asta?

— E noua mea rochie de Elsa. Îți place? Stai să vezi cum face când mă învârt! Și, zbbâârrrr! Mami face două piruete, iar rochia ei se umflă ca o parașută de culoarea cerului din care ninge.

Micuț împinge deoparte farfuria cu omeletă. Nu-i mai e foame. Adevărul e că Mami arată chiar drăguț cu rochia asta... Și-a împletit și părul într-o parte, așa, exact ca Elsa. Doar că lui îi plac mai mult Spiderman și Șopi.

— Așa te duci la serviciu? îndrăznește Micuț să întrebe.

— Nuuu, normal că nu.

— Pfiu, răsuflă ușurat Micuț, dar Mami continuă:

— Îmi pun pe cap ȘI coronița asta de plastic cu fulgi! Ia uite! Acum e perfect. Paa, Micuț! mai zice Mami și iese valvârtej pe ușă, lăsându-l pe băiețel cu gura căscată.

— Ce frumoasă e, nu? zice Tati în urma ei, cu un oftat și un zâmbet.

Mami merge la serviciu cu rochia de Elsa toată săptămâna. Și nu o spală deloc, nici măcar o dată, pentru că nu vrea să se despartă de ea nici o secundă. Doarme cu ea atârnată lângă pat. Cum se trezește, o îmbracă și pleacă așa la birou. Partea de jos a pelerinei e deja plină cu tot felul de frunze, crengi, ambalaje și o gumă de mestecat lipicioasă, dar nimic din toate acestea nu pare s-o deranjeze pe Mami.

Noroc că Tati e bine, se gândea Micuț.

Asta până când în aceeași zi, dar după-amiază, după ce se întorc toți de la grădiniță și de la birou, Tati...

